

Molts milions pendents de la voluntat de l'estat

Els pressupostos presentats per Pedro Solbes compleixen l'acord amb el conseller Castells, gràcies a una metodologia que deixa 722 milions d'euros pendents que se'ls assigni un projecte. Tot plegat és arriscat, perquè deixa una part dels diners en l'aire, i podrien acabar perdent-se.

El ministre d'Economia, Pedro Solbes, ha complert íntegrament l'acord que dies abans de presentar el projecte de pressupostos generals de l'estat havia pactat amb el conseller Antoni Castells. L'acord establia la metodologia de càlcul aplicada per a determinar la xifra d'inversions en infraestructures a Catalunya. El resultat és que l'any vinent, si s'aproven els pressupostos, Catalunya rebrà 4.365,30 milions d'euros en inversions en infraestructures, el 18,72% de la base de càlcul. Però no tots els diners són consignats i assegurats per a aquest any. En un apartat específic dedicat a Catalunya, s'especifica com es distribuiran: "Es preveuen dotacions per 3.642,50 milions d'euros, als quals s'afegirà l'import de més projectes pendents de determinar, i inicialment no regionalitzats, i els peatges d'autopistes, per un import total de 722,80 milions, fet que dona compliment a la disposició addicional tercera."

En aquestes línies hi ha la clau per a determinar si veritablement es compleix l'Estatut o no. Si ens basem en l'acord Solbes-Castells, sí. Perquè en el punt 3 de la metodologia de càlcul s'especifica que la base de càlcul comprèn les inversions reals i les transferències de capital a les comunitats autònomes i les corporacions locals dels pressupostos generals de tots els ens que configuren el sector públic estatal provinents de cinc ministeris. En segon lloc, el fet que en aquests pressupostos no hi aparegui ni un euro corresponent als 827 milions que l'estat admet que deu a Catalunya després de

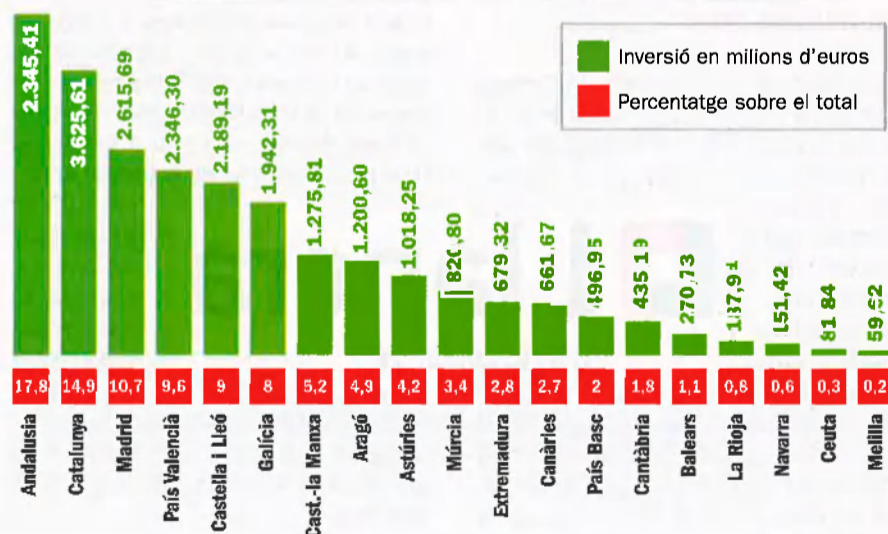
recalculer les inversions, tampoc no compleix l'acord, en el qual s'especifica que "la compensació es realitzarà en els exercicis pressupostats de 2008 i 2009".

Els aspectes dubtosos de l'acord.

Tanmateix, el projecte de pressupostos ofereix una altra interpretació. Els economistes que integren l'Observatori del Finançament, que defensa que el 18,72% sigui consignat directament en el capítol d'inversions reals territorialitzables —de manera que, segons els seus càlculs, faltarien 942 milions en aquest capítol—, considera "perillós" que per arribar al 18,72% de les inversions en infraestructures s'hagi consignat una partida de 722,8 milions per a projectes

pendents de determinar —79,15 milions es destinaran al rescat de peatges, segons el conseller d'Economia— que el govern català haurà de presentar a l'estat abans del març de 2008: "Els projectes no es fan en pocs mesos. Cal pensar-los, dissenyar-los, fer una declaració d'impacte ambiental, etc. Sabem prou bé que, per exemple, un projecte de Foment pot trigar uns tres anys, de manera que correm el risc de trobar-nos que aquests diners no sabem en què gastar-los. Aleshores, no disposarem d'aquests diners, que s'aniran acumulant sense saber ben bé ni com els recuperarem ni quan", expliquen fonts de l'Observatori. Aquest grup adverteix també de l'efecte *bola de neu* que es pot activar a causa de les partides extra sense determinar-ne la destinació i l'acumulació del deute de l'estat amb Catalunya establert a l'acord. "Sembla evident que el 2008 no es podrà executar tota aquesta partida no consignada, i una part dels diners es perdran. Amb el sistema de garanties que van pactar Solbes i Castells, quan arribi el 30 de juny de 2009 analitzaran quina part del 2008 no s'ha executat, però el càlcul no es farà en relació amb allò pressupostat a Catalunya, sinó amb la mitjana d'execució d'Espanya, de manera que la comparació no serà amb la xifra original, sinó amb una de rebaixada." L'Observatori en posa un exemple: "Si a Catalunya s'executen el 70% de les inversions i a Espanya la mitjana és del 80%, Catalunya només rebrà el 10% que l'equipara amb Espanya, i no

Inversió real el 2008

pas el 30% que seria lògic per complir la inversió prèvia establerta”.

L'Observatori encara va més enllà i alerta d'un altre punt crític que pot fer que Catalunya no tingui marge de maniobra per a decidir on inverteix els diners que ha de rebre. I és que, segons expliquen fonts d'aquest grup, “els diners que ens hagin de retornar referits al pressupost de 2008 s'han de consignar als pressupostos de 2010, i si el 2010 no s'executessin, els han de retornar. Ara bé, l'estat té el dret de decidir on els hem d'invertir; pot fer-ho o pot no fer-ho, però en tot cas no és cert que Catalunya pugui imposar-se en aquest sentit”. Tanmateix, en el supòsit més complicat, l'Observatori veu la possibilitat que l'estat “decidís que els diners que es deuen es destinin a un projecte que se sàpiga segur que s'hi gastaran, de manera que es deixin d'executar unes altres partides que ens tocarien”. Per tant, segons l'Observatori, podria ser que s'arribés a l'any 2015, tot i que l'acord s'acaba amb els pressupostos de 2013, i que Catalunya es trobés que l'estat li deu una quantitat massa elevada, però que no estigués disposat a pagar-la. Aleshores, “caldrà una negociació, i molt probablement l'estat faria una oferta inferior a l'estil de ‘ho agafes o ho deixes’”.

Paral·lelament, adverteix que és força inviable que als pressupostos de 2009 l'estat inclogui, de cop, els 827 milions que deu de 2007. En aquest sentit, l'Observatori creu que no s'ha inclòs res

d'aquest deute el 2008 perquè “aquests pressupostos els tenien tancats abans de l'estiu i no els han volgut modificar”. Però encara esgrimeixen un motiu més contundent: “El PSOE creu que el Tribunal Constitucional declararà que la disposició addicional tercera és inconstitucional, perquè treu poder a l'estat, que no pot decidir què farà amb els seus diners.” En qualsevol cas, l'Observatori deixa clar que “l'acord s'ha complert estrictament; el problema és la base mateixa de l'acord que van signar”.

La reacció política i empresarial. Segons un informe elaborat per la Cambra de Comerç de Barcelona, amb la col·laboració de diversos experts, el concepte d'inversió a què fa referència la disposició addicional tercera de l'Estatut “inclou les inversions reals que figuren al capítol 6 dels pressupostos de l'estat –vegeu gràfic–, excloent operacions de capital registrades al capítol 7 i les operacions financeres del capítol 8”. Aquesta posició era compartida també per CiU i ERC, adduint que als pressupostos hi havia de constar, al capítol de les inversions reals regionalitzables, el mateix percentatge que l'aportació catalana al PIB espanyol. Però a la partida de 2008 hi apareix un 14,9%, tot i que el percentatge de PIB català per a aquests pressupostos s'ha establert en el 18,72%. CiU ha rebutjat aquest càlcul, perquè considera un engany que als 3.642,50 milions

d'euros que apareixen com a inversions reals regionalitzables se'ls afegeixi l'import d'uns altres projectes pendents de determinar i inicialment no regionalitzables, i els peatges d'autopistes, per un import total de 722,80 milions d'euros. Aquesta metodologia, pactada per Castells i Solbes, permet que al text dels pressupostos s'affirmi que es compleix la disposició addicional tercera de l'Estatut. El portaveu d'Economia i Hisenda de CiU al Congrés, Josep Sánchez Llibre, va denunciar que la partida de projectes pendents “és una cortina de fum perquè en la inversió real regionalitzable en cap moment no s'arriba al 18,8%, tal com estableix la disposició addicional i continua incomplint-lo”. CiU ja ha anunciat que, quan es debatin els pressupostos, hi presentarà una esmena a la totalitat.

ERC, en la intervenció al Parlament l'endemà passat, va dir que era un “bon acord, tot i que arriba en un context pre-electoral”, i va advertir: “Prendrem les cauteles necessàries perquè es compleixi l'acord i perquè hi hagi projectes per executar.”

Finalment, val la pena de destacar que els Països Catalans es troben per sota de la mitjana espanyola pel que fa a les inversions estatals per habitant. Catalunya rep 505,9 euros, el País Valencià 486,3, i les Illes Balears 263,2, mentre que la mitjana és de 543,8.

Gemma Aguilera

Breus

La constructora Llanera, al punt de mira

La constructora valenciana Llanera és des de la passada setmana al punt de mira després d'haver transcendit que té problemes financers greus derivats de l'alentiment del sector immobiliari. Llanera, amb una campanya

de màrqueting agressiva que l'havia convertida en una de les empreses del sector amb més presència social, té un deute de 304 milions, que fins

i tot li ha creat problemes a l'hora de pagar els proveïdors. L'empresa de Xàtiva (Costera), que tenia previst de construir 4.000 habitatges a Cullera (Ribera Baixa) i 12.000 a Catarroja (Horta), és víctima de la pròpia ambició i d'una planificació errònia.

Llanera no ha pogut mantenir el ritme de venda d'habitatges esperat; la requalificació de terrenys s'ha frenat, i els mercats anglesos han fet retrocedir la demanda.

El negoci immobiliari afluixa, però amb matisos

La desacceleració del mercat immobiliari s'ha traduït en una forta davallada en les vendes de pisos. Segons les dades del Col·legi de Registradors, les transaccions d'habitatges nous i de segona mà a Catalunya han caigut d'un 13,8% el darrer any (del juliol de 2006 al juny de 2007), fins a les 136.889 unitats del segon trimestre d'aquest exercici. Segons els experts, la fortalesa del sector de la segona residència encara es manté al País Valencià i a Andalusia, on s'ha pogut minimitzar la caiguda al mercat espanyol, tot i que s'intensificarà els trimestres vinents.